



Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 95/10
28.04.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Anđelke Stanković, predsednika veća, Nevenke Važić, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Olgicom Kozlov, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog T.A, zbog krivičnog dela izazivanje opšte opasnosti iz člana 278. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. 805/09 od 4.12.2009. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Vranju K. 866/07 od 26.1.2008. godine i Okružnog suda u Vranju Kž. 510/09 od 17.6.2009.godine, u sednici veća održanoj 28.4.2010.godine, u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca Srbije, okrivljenog T.A. i advokata P.M, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. 805/09 od 4.12.2009. godine podignut protiv pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Vranju K. 866/07 od 26.1.2008. godine i Okružnog suda u Vranju Kž. 510/09 od 17.6.2009. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Vranju K. 866/07 od 26.1.2008.godine T.A. oglašen je krivim zbog izvršenog krivičnog dela izazivanja opšte opasnosti iz člana 278. stav 1. KZ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od tri meseca.

Presudom Okružnog suda u Vranju Kž. 510/09 od 17.6.2009.godine odbijene su kao neosnovane žalbe Opštinskog javnog tužioca u Vranju i okrivljenog T.A, a presuda Opštinskog suda u Vranju K. 866/07 od 26.1.2008.godine je potvrđena.

Republički javni tužilac Srbije podigao je, protiv navedenih pravnosnažnih presuda, zahtev za zaštitu zakonitosti, zbog povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 5. ZKP-a, sa obrazloženjem da prvostepeni sud u obrazloženju presude ne navodi koje je okolnosti utvrdio na strani okrivljenog kao naročito olakšavajuće okolnosti u smislu člana 56. tačka 3. KZ, već navodi samo utvrđene olakšavajuće okolnosti na strani okrivljenog i to: da je okrivljeni star 68 godina, da ranije nije osuđivan i da se radi o siromašnom licu. Okružni sud u Vranju, svojom presudom potvrđuje pobijanu presudu Opštinskog suda u Vranju i, vezano za odluku o kazni, navodi da je prvostepeni sud pravilno odmerio kaznu primenom člana 56. i 57. KZ, tako da ostaje nejasno na osnovu kojih okolnosti je izvršena individualizacija kazne.

Vrhovni kasacioni sud je odlučujući na osnovu člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“ broj 116 od 22.12.2008.godine) održao sednicu veća, u smislu člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku, u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca Srbije, okrivljenog T.A. i advokata P.M, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa zahtevom Republičkog javnog tužioca Srbije, pa je našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti nije osnovan.

Naime, prvostepeni sud, obrazlažući odluku o kazni navodi koje je sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti utvrdio na strani okrivljenog T.A, a koje utiču da kazna bude manja ili veća, u granicama koje su zakonom propisane za predmetno krivično delo. Prvostepeni sud se zaista nije decidirano izjasnio koje olakšavajuće okolnosti uzima kao naročito olakšavajuće okolnosti u smislu člana 56. tačka 3. KZ, no kako je isti sud okrivljenog T.A. osudio na ublaženu kaznu zatvora u trajanju od tri meseca (propisana kazna za krivično delo izazivanje opšte opasnosti iz člana 278. stav 1. KZ je kazna zatvora od šest meseci do pet godina), pozivajući se u izreci presude na zakonske odredbe iz člana 56. i 57. KZ koje se odnose na ublažavanje kazne i granice ublažavanja kazne, to je jasno da je prvostepeni sud upravo navedene olakšavajuće okolnosti cenio kao naročito olakšavajuće okolnosti u smislu člana 56. tačka 3. KZ, iako u razlozima presude nije upotrebio zakonsku formulaciju ove odredbe.

Osim toga, drugostepeni sud je, u postupku po žalbama Opštinskog javnog tužioca u Vranju i okrivljenog, potvrdio pobijanu presudu navodeći da je prvostepeni sud ocenio sve okolnosti iz člana 54. KZ od kojih zavisi vrsta i visina kazne, pa je okrivljenog primenom odredbi člana 56. i 57. KZ, jer se navedene olakšavajuće okolnosti mogu smatrati naročito olakšavajućim, pravilno osudio ublaženom kaznom zatvora u trajanju od tri meseca, čime nije učinjena povreda zakona iz kog razloga su navodi u zahtevu Republičkog javnog tužioca Srbije ocenjeni kao neosnovani a zahtev odbijen.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud, na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova i primenom člana 424. ZKP-a, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar,

Olgica Kozlov,s.r.

Predsednik veća

sudija,

Anđelka Stanković,s.r.